

Can Jané

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Can Jané (prop de l'ermita de Sant Medir)
Emplaçament Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud: 41.44459633216
Longitud: 2.1174705183184
UTM Est (X): 426278
UTM Nord (Y): 4588490

Classificació

Número de fitxa 08205 - 224
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-114.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 6. Catàleg de masies i cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable. Fitxa: SCU.024.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 9. Inventari del Patrimoni Cultural. Fitxa: SCU.027.
Carta arqueològica de Sant Cugat del Vallès número 82.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari
Generalitat i altres

inventaris	IPA-27908
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial - productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08204A01000012
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dt., 24/10/2023 - 19:31
Autoria de la darrera revisió:	Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dc., 19/02/2025 - 11:40

Descripció

Masia de grans dimensions, d'origen medieval, que s'ha ampliat amb diverses edificacions i volums al llarg dels anys. S'agrupen en dos blocs principals, dins d'un clos tancat i envoltat d'algunes feixes de conreu, ara majoritàriament en desús. A la banda oest hi ha unes edificacions que en origen eren auxiliars (cal suposar d'usos agrícoles i ramaders) i que en l'actualitat acullen un restaurant. L'edifici principal i més destacable s'alça a la banda est.

L'edifici principal es compon de diversos volums fruit de la seva evolució. Destaca el gran cos de planta baixa i dos pisos que cal datar a l'any 1908, segons la inscripció pintada a la façana est dins una cartel·la ornamental: "P.J. ANY 1908". Les inicials corresponen a Pere Jané. Aquest cos presenta una estètica pròpia d'aquest moment de principis de segle XX. En destaca a la part superior una galeria amb arcs apuntats de gust neogòtic, amb impostes marcades i balustrada ceràmica, possiblement de la Terrisseria Arpí. També hi ha pinacles als extrems del carener, baranes ventrudes als balcons, sobre mènsules ceràmiques, i línies d'imposta que marquen els pisos a la façana. El portal d'accés està coronat amb un arc escarser. A la façana trobem també un rellotge de sol sobre un escut amb la bandera de Catalunya. Els volums de la zona oest d'aquest edifici, de planta baixa i pis, formen part de la masia tradicional, anterior a l'edifici de 1908 i de les reformes posteriors i més recents.

Dins el complex hi ha també un celler petit i antic, cobert amb una volta.

Al davant la masia hi ha un espai enrajolat, potser l'era, que inclou dues peces de pedra inserides al centre amb la inscripció "1832" i "EN BIDA DE ASTEBE JANE". Aquesta última fa referència a Esteve Jané.

Observacions:

A la masia tenen animals d'ús domèstic que són accessibles per als visitants. Els camps de l'entorn mantenen l'agricultura de secà, i també de regadiu.

Història

En un origen aquest era el mas Bertran, després anomenat Jordà Jussà. Se'n té notícia almenys des del segle XIV, tot i que probablement és anterior. Al segle XV hi consten ja els Jané, que van acabar donant nom al mas. El mas pertanyia a la parròquia de Sant Medir, i estava assignat a la sagristia i priorat del monestir de Sant Cugat. En un document de l'arxiu familiar la masia es documenta l'any 1537, segons notícies dels propietaris.

L'any 1908 la masia va ser objecte d'una reforma, segons indica la inscripció de la façana. Durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939) s'hi van amagar les imatges de la Mare de Déu del Bosc i de Sant Isidre, que estaven a l'ermita de Sant Adjutori. Segons es diu, els pagesos que anaven a vendre a Barcelona deixaven els llums a la reixa de la tanca i els recollien en tornar cap a Sant Cugat, just quan es feia fosc.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020.

AGUELO, Jordi; MIQUEL, Domènec; RODRÍGUEZ, Alba. *Carta Arqueològica de Sant Cugat del Vallès (1998)*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

FOJ ALVIRA, Gemma; TORTOSA SAPERAS, Joan (1991). *Masies i ermites de Sant Cugat del Vallès*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, p. 28-29.

